

[Lilli Gyldenkilde]

og hvis det virkelig ender derhenne, må vi tage det op til fornyet overvejelse. Jeg tror det ikke.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det er jo det nærmeste, vi har været ved en erkendelse af, at man måske ikke er gået helt velovervejset ind i dette her fra SFs side.

Må jeg have lov til at spørge fru Lilli Gyldenkilde: når vi får et så flot tilsagn om, at SF vil tage det op, hvis det viser sig, at ankesagerne antal stiger, betyder det så, at SF har aftalt med de nye makkerer, regeringen og det radikale venstre, at de så vil være med til at ændre på ordningen, eller er det bare ordflom og snak? Fru Lilli Gyldenkilde har jo ikke et flertal med socialdemokratiet og VS til at ændre ordningen, hvis det er sådan. Er det sådan, at man i den aftale, der er indgået, hvis der er indgået sådan en, har et bindende tilsagn om, at hvis sagernes antal stiger, så kan man få det lavet om med det samme flertal?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Nu snakker vi igen om alle de mange fejl, som A-kasserne begår, og de store fejlprocenter. Her vil jeg påpege – for det har faktisk ikke været ret meget inde i debatten – hvor meget fejlprocenten allerede er faldet, og jeg vil drage nogle forskellige typer frem.

Manglende opfyldelse af 26 ugers bestemmelsen udgjorde i 1981 19 pct., i 1986 6,3 pct. Urigtige lønoplysninger figurerede i 1981 med 16,7 pct. og i 1983 med 0,8 pct., fordi man nu skulle have en meget, meget skrappere dokumentation. Manglende opfyldelse af optagelsesbetingelserne udgjorde i 1981 12,9 pct., i 1983 var de helt nede på 0,4 pct.

Der er altså tale om nogle meget, meget kraftige forbedringer for så vidt angår fejludbetalingerne, så jeg synes ikke, man skal blive ved med at stå og sige, at fejludbetalingerne er katastrofalt store. De skal selvfølgelig ned på et minimum, men der er allerede sket nogle meget, meget kraftige forbedringer.

Det er faktisk sådan, at i nogle af de sags typer, som bagefter forelægges ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen, er der en omgørelsesprocent på op til 20 i direktoratets

disfavør. Det vil sige, at arbejdsløshedskassernes vurderinger, når det kommer til ankenævnet, alligevel er de rigtige, og de 20 pct., som direktoratet altså har afgjort på et forkert grundlag, og som ankenævnet omgør bagefter, kommer ikke ind i de undersøgelsesresultater, der foreligger. Det vil sige, at fejlcenterne faktisk bliver opgivet for højt.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det skal blive min absolut sidste bemærkning til hr. Kaj Poulsen, som åbenbart betragter det som en stor retræte, når jeg går op og siger, at hvis det virkelig skulle ende i det skræmmebillede, som hr. Kaj Poulsen ridser op for os, så vil vi være nogle af de første til at se på det igen.

Det var absolut ikke ment som nogen retræte, men det var ment sådan, at hvis det virkelig skulle ende derhenne, så er der altså begået nogle fejl i dette her. Men så må vi jo vurdere, om det har sammenhæng med det, der er foregået her, eller det har sammenhæng med nogle af de mange ting, som fru Elisabeth Bruun Olesen netop har ridset op for os.

Og så til det sidste, hr. Kaj Poulsen: nej, jeg har ikke nogen aftale med dem, hr. Kaj Poulsen kalder mine nye makkerer. Jeg har ikke fået nye makkerer, men dagen i dag har måske nok vist lidt om, at det, jeg har arbejdet for i så mange år, nemlig at socialdemokratiet og SF skulle blive makkerer på en del områder, kan vise sig at være mere besværligt, end jeg i min vildeste fantasi havde forestillet mig. De, hr. Kaj Poulsen kalder mine nye makkerer, er jeg temmelig overbevist om er til at få i tale, fordi vi har et fornuftigt talesprog over for hinanden, hvor vi ikke står og bumper hinanden oven i hovedet.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal bare takke for den indrømmelse, fru Lilli Gyldenkilde gjorde af, at hun nu ikke er så skrāsikker på, at det er rigtigt, det, man gør her. Vi er lige så skrāsikre på, at det er forkert, det, man gør.

Jeg skal da så kun beklage, at fru Lilli Gyldenkilde, når vi skal snakke om samar-